

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

KERKHOFZOMBIES

Een wagenspel

door

1880

Herman Cogghe

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2015
Nr.3289

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ELF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt u van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland contacteert u:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *KERKHOFZOMBIES* op te voeren moet de naam van auteur *HERMAN COGGHE* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2015/0220/037
ISBN- 978- 90-385-13638

© 2015 Toneelfonds J. Janssens/Herman Cogghe
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(6 dames – 5 heren – Figuratie)

BERTHE BOEREKES, dorpsvrouw :
 RACHEL VAN DE BAKKER, dorpsvrouw :
 RIK (Hendricus Costers), zeg maar Stoere Rik, die heeft van niets schrik :
 DE KOSTER, een schijnheilige :
 MIJNHEER PASTOOR, dorpspriester :
 DOKTER (Julien Lams), dorpsdokter :
 FORENCE, vrouw van de dokter :
 MANEWEL (Manuel), de grafdelver :
 ADELE, zombie of geest :
 LENA, een zus van Adele :
 JULIA, de jongste van de drie zussen :

Figuratie is mogelijk. Bv. de zuster van de grafdelver maar ook nog andere kerkgangers om het levendiger te maken

DECOR

Een kerkhof met nep graven en een familiegraf waarin de drie zusjes zich kunnen verbergen of een andere vluchtmogelijkheid, dodenhuisje met deur. (kan een kartonnen versie zijn) struiken met een donkerblauwe steen er tussen met het wapenschild van de roofridder.

KORTE INHOUD

Het gesprek van de dag gaat over geesten die op het kerkhof rond de kerk 's nachts of bij valavond zouden verschijnen. Rik, volgens velen de sterkste man van het dorp, vindt die verhalen maar verzinsels en besluit de grafzombies zelf eens een bezoek te brengen. Loopt dat wel goed af?

EERSTE TAFEREEL

(Rik, Berthe en Rachel staan te praten op het kerkplein)

RIK : Hahaha, spoken en geesten daar geloof ik niet in. Alleen bange mensen zien spoken in hun fantasie.

RACHEL : Dat weet ik nog zo niet Rik.

BERTHE : Ik zeg dat er rare dingen gebeuren op het kerkhof. Niet normaal.

RIK : Houden de doden er misschien een orgie, Berthe?

BERTHE : Awel, Lenke van op de hoek, ge weet wel van dat louche café, vertelde me dat Manewel op vrijdag den dertiende in 't licht van de opkomende maan drie geesten over de graven heeft zien zweven.

RIK : Maar vrouwke toch, wat laat gij u toch allemaal wijsmaken? Dat is gewoon inbeelding en bijgeloof. De grafdelver had zeker te veel aan Lenke haar tapkraan gehangen. Graven delven is een zware job maar ge moet nu ook niet overdrijven.

BERTHE : Hij had zwevende witte gedaanten met gloeiende ogen gezien, zei ze.

RIK : Onzin Berthe, zatte mensen zien wel meer dingen zweven. Erover is erover.

BERTHE : En toch kunt ge het niet uit mijn hoofd praten. Spoken en geesten bestaan echt. Echtig en techtig.

RIK : Gij hebt te veel naar spookverhalen geluisterd. Daarin beweren ze ook dat alle zwarte katten heksenkatten zijn. Dat gelooft ge toch zelf niet. De burgemeester en de meid van de pastoor hebben zelfs een zwarte kat.

RACHEL : Oei, den duvel tussen de muren van de pastorij. Spaar ons daar van.

BERTHE : Ik vertrouw geen katten. De zoon van boer Wilmsen kwam eergisteren terug van de Schranshoeve en zag plots een zwarte kat met groene ogen die vlak voor hem op de weg zat.

RIK : En dan? Dat beest wou hem gewoon goeienavond zeggen zeker?

BERTHE : Niks van. In een mum van tijd zaten er twintig katten rondom hem.

RIK : Allemaal heksen zeker? Zitten er hier zoveel in de buurt? Alhoewel met vrouwen we...

BERTHE : En toch gebeuren er louche dingen op het kerkhof. Vraag het maar aan de koster. Hij komt juist af.

(de koster komt opgereden met zijn fiets)

RIK : Wel koster, hoe is met uw zombies?

KOSTER : Getver, hoe weten jullie dat nu weer?

RIK : Van horen zeggen hé. De mensen lopen niet met stoppen in hun oren.

BERTHE : Ja, er wordt wat afgeroddeld in het dorp.

KOSTER : Volgens mij is het een vuile streek van die rooie oproerkraaiers. Binnenkort zijn er weer verkiezingen.

RIK : Daar zou ik wel het fijne van willen weten.

BERTHE : Mij niet gezien. Ik lig 's nachts liever in mijn warm bed.

RACHEL : Ik ook. Zolang dat die zombies op 't kerkhof spelen laat het me koud. Als ze maar van ons erf afblijven.

KOSTER : Rik jongen, ge gaat toch geen zotte dingen doen?

RIK : Wat zijn zotte dingen, koster? Een babbelke slaan met een paar geesten...? Geestverruimend zou ik zo zeggen.

BERTHE : Here Jezus, blijf daar liever weg. Straks sleuren ze je nog mee in hun graf.

RIK : Doden die terug levend worden, dat geloven jullie toch zelf niet? Of wel?

BERTHE : Ik weet niet meer wat ik moet geloven. Verleden zomer vertelde een rondtrekkende koopman dat ze op een kerkhof in Engeland twee overleden kinderen hadden zien ronddolen. Oude mensen die het ook zagen wisten zelfs te zeggen wie de kinderen waren. Met naam en toenaam. Sandy en William Sun van zotte Monica die alle venten kierewiet maakte.

RACHEL : Komt dat tegen, kom dat tegen.

KOSTER : Dat is straf.

BERTHE : Het wordt nog straffer. Na diepgaand onderzoek wisten ze met zekerheid dat het overlijden van de kinderen, die verpletterd geraakten onder een stapel rondhout die was los gekomen, opgezet spel was.

RACHEL : Kom dat tegen, kom dat tegen.

RIK : Moord verdomme. Ocharme, die kinderen.

BERTHE : Het zogezegde ongeluk was een goed uitgedokterde moord.

KOSTER : Een moord! Op twee onschuldige kinderen.

BERTHE : De vader van de kinderen wou hen uit de weg ruimen. Om Monica voor

hem alleen te hebben.

RIK : Berthe, ge doet me kippenvel krijgen.

KOSTER : Maar naar het schijnt zijn geesten machtiger dan spoken.

BERTHE : Ik zou het niet weten. Het best is dat ge hier 's avonds wegblijft als ge niet voor een akelige verschijning wilt staan.

ANDEREN : Hoe bedoelt ge?

BERTHE : Wel, mijn nicht uit Oudewaard in Holland liep eens in de schemer over het kerkhof om veldbloemen te zetten op het graf van haar moeder. Ze hoorde praten en zag een meisje dat ze niet kenden aan een graf zitten. Toen ze dichterbij kwam was het meisje in rook opgegaan.

RACHEL : Maak dat mee. Ik zou ze nogal knijpen.

BERTHE : Verbijsterd vertelde ze het verhaal aan haar nog levende oude vader.

RIK : En?

BERTHE : Het bleek om haar zus te gaan die net voor haar geboorte was verdronken in de visvijver en nooit was teruggevonden.

KOSTER : Heel bizar! Ik krijg er kippenvel van.

RIK : Koster, vertel jij eens wat je hier eigenlijk hebt gezien?

KOSTER : Drie zwevende vrouwengedaanten die dwars door de muur van de kerk vlogen. Ik ben er nog niet goed van. Verontschuldig mij, ik moet weg. (*springt op zijn fiets en rijdt af*)

RIK : De schijter! Een koster met kippenvel, om u een kriek te lachen. Ik ga deze nacht die kerkhofschimmen eens een bezoekje brengen.

RACHEL : Rik jongen, denk toch eens goed na. Ik zou niet durven. Het is nog wel volle maan.

RIK : Heel goed. Dan moet ik geen stallantaarn meenemen. Weet je wat, als jullie morgen naar de vroegmis komen dan vertel ik jullie alles.

BERTHE : Wees toch maar voorzichtig. Tot morgen.

RACHEL : Tot morgen.

RIK : Slaap op jullie twee oren.

(*iedereen af*)

TWEEDE TAFEREEL

(kerkklokken luiden voor de mis – Rachel op haar 's zondags voor de vroegmis staat al te wachten – Berthe komt er bij)

BERTHE : Goeiemorgen, Rachel. Onze grote held al gezien?

RACHEL : Held? Volgens mij ligt die nog te ronken tussen de lakens. Veel geblaas maar weinig wol.

BERTHE : Misschien is dat het beste zo. Je moet de geest van onze voorvaderen niet wakker maken.

(klokkengeluid doet beide vrouwen zich een aap schrikken)

RACHEL : Verdikke, ik deed ver in mijn broek van dat gebim-bam.

BERTHE : Dat die geesten van al dat lawaai nerveus worden is niet te verwonderen.

RACHEL : Het zal niets worden. Rik is in geen velden of wegen te bekennen en het is bijna tijd.

BERTHE : Hij heeft ons dik bij de neus genomen.

(klagend geluid)

RACHEL : Heb jij dat gehoord?

BERTHE : Het leek alsof er iemand kreunde.

RACHEL : Mij niet gezien. Ik ga naar de mis. Ik wil niet meegesleurd worden door kwade geesten die verstoord zijn in hun eeuwige rust.

BERTHE : Ik wil wel eens een gezellige babbel doen met een geest. Waarom zitten ze altijd op enge en duistere plaatsen? Iets meer openheid zou het contact gemakkelijker maken.

Rachel : Ik vind die zwevende griezels maar niets. Vergeet Rik en kom mee naar binnen.

(terug dat klagend geluid)